

S K S SVENSKA KYRKANS STUDIEFÖRBUND

Under 1960-talet började studieförbunden inom Svenska Kyrkan att växa fram. Linköpings stift var indelat i 8 regioner. Ledare för distriktsstyrelsen var *Erik Jonsson*, som också var ordf. i Mjölbyregionen, dit hörde även *Skänninge*, *Mantorp* och *Ödesbög* med omnejd. Jag kom in i styrelsen omkr. 1965.

Det ordnades kurser i nästan alla tänkbara ämnen, många i samband med kyrkan. I konsthantverk såsom **vävnad**, **broderi**, **knyppling** m.m. **Språkkurser** mest **engelska** på alla stadier, **franska och spanska**. Handledare utbildades på löpande band och en kursplan måste alltid finnas och helst följas.

Det var tävlan mellan olika studieförbund att få de flesta kurserna och många deltagare. Studieförbunden fick statsbidrag och bidrag från kommunen efter antalet elever och kurser.

Det var ett sätt att förena nytta med nöje och folkhumorn kallade det för:
"subventionerat umgängesliv".

Många år var jag med i styrelsen, samtidigt som jag var kursledare. Det var en balansgång, men det gick bra att sitta på två stolar.

Mjölbyregionen var på den tiden en mönsterförening under *Doris Jonssons* ledning för hela Sverige. Det kom ofta långväga besök, för att se och lära hur det hela hade växt fram. Ekonomin var under många år i toppen, det gjordes studieresa åt olika håll och åt olika länder. Jag var ibland i broms för styrelsen, jag tyckte det växte för fort och för stort, och plötsligt ändrades allting. Marknaden blev liksom mättad. Kurserna minskade såväl i antal, som med deltagare och därmed också både statsbidrag och bidrag från kommun.

Jag slutade som kursledare 1975, var med några år till i styrelsen, och innan det vände ned i slutet på 1970-talet, avgick jag.

Det gick fort tillbaka, med hela SKS regionen i vårt stift. Studieförbunden finns fortfarande kvar, med arbetar på ett annat sätt i mindre skala och mindre antal anställda.